

Inhoud

Dankbetuiging	7
Voorwoord Herma en Herman Wijffels	9
Inleiding	13
1 De geboorte van de homo authenticus	21
2 Moeiteloze manifestatie door het samenspel van duurzaam ondernemerschap en co-creatie	39
3 Liefde door het samenspel van compassie en moed	49
4 Wijsheid door het samenspel van heldere visie en intuïtie	61
5 Eenheidsbewustzijn door het samenspel van hogere dienstbaarheid en het volgen van je roeping	77
6 Wegen naar authentiek leiderschap vanuit samenspel	93
7 Fysieke vitaliteit	111
8 Emotionele vrijheid	129
9 Mentale openheid	145
10 Spirituele volwassenheid	161
11 Samenspel in collectief leiderschap	171
12 Samenspel in organisaties	185
13 Onze toekomst bepalen wij: de noodzaak van samenspel in de wereld	199
Nawoord Auroville: de stad van de toekomst	207
Over Paulien Assink	211
Over Esther van der Valk	213
Noten	215
Register	221

Dankbetuiging

Ik draag dit boek op aan mijn levenspartner en co-reisleider Hein Gubbels die mij het nieuwe v/m-leiderschap laat zien, voelen en ervaren in de praktijk van alledag.

Ik dank mijn negentigjarige moeder Frieda Assink-Verheijen en mijn vader Bernard Assink voor het geschenk van mijn leven en de onvoorwaardelijke liefde die ik van beiden mocht ontvangen. En mijn familie en schoonfamilie voor hun onvoorwaardelijke steun en vertrouwen.

Verder dank ik alle mensen die direct of indirect een bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van dit boek: Koos Gubbels, Roos d'Hont, Els Boonen, Evelyn Sjerps, Aleida Meijerink, Dien de Boer, Benita Plesch, Ton en Kea Cloin, Joke Nootebos, Herma van der Weide en Herman Wijffels, Rene Assink, Julia te Velde, Jeske Denissen, Wim Verschuren, Jeannette van den Ingh-van Wijk, Annette Lechner, Jeanet van Ommen, Domi Lambregts, Gunilla Blijisie, Wilma de Munck, Jos Niesten, Caren van Herwaarden, Marijke Binsbergen en Pieter ter Haar, Chérie Carter Scott en Lynn Stewart, Margaret Wheatley, Bill Isaacs, Danah Zohar, Lama Karta, Dilgo Khyentse Rinpoche, Els Kikke, Marcel de Rooij, Gezinus Haagen, Paul Nyst, Dirk Oellibrandt, Marius Frank, Rob Mommers, Willem Beekman, Schout Schouten, Madeleine Ingen Housz, Jan Pieter van Lieshout, Bert Keys, Josee Lamers en, *last but not least*, mijn Hestia-zusters.

Ik dank de deelnemers aan Medior CALL en International CALL (Community for Authentic Leadership and Learning), deelnemers aan RAVEL (Ruimte voor Authentiek en Verantwoord Leiderschap) en vooral de Young CALL'ers en Wytse de Vries die mij in de fase van het schrijven van dit boek veel hoop en vertrouwen hebben gegeven in de natuurlijke v/m-kwaliteiten en de hartverwarmende authenticiteit en betrokkenheid van een nieuwe generatie leiders.

Twynstra Gudde Adviseurs en Managers bedank ik voor de ruimte die ik krijg om mijn *calling* te volgen en voor het partnerschap om samen een beweging van nieuw leiderschap in organisaties en de wereld te supponeren.

Voor dit boek ben ik vooral dank verschuldigd aan de leermeesters Sri Aurobindo en de Moeder die hun droom in Auroville hebben waargemaakt.

Ik dank mijn uitgever, Annemie Michels van Business Contact, die de moed heeft om te geloven in datgene wat verwoord wil worden in deze tijd. En, *last but not least*, Pim van Tol, die mij met zijn scherpe en zeer ervaren kijk ondersteunt in het schrijfproces en helpt klare taal te gebruiken, en Sandra Wouters voor het meedenken over en plannen van de vormgeving.

Dank ook aan Esther van der Valk voor haar gedichten en beelden vanuit het hart.

Dit boek is gebaseerd op mijn eigen levensreis als vrouw, pionier, leider, moeder, dochter, echtgenote, vriendin, reisleider, actievoerder en vooral als vrouw in een grote overgang, een mens die op zoek is naar het beste in zichzelf, onszelf. Ik voelde me bij het schrijven gedragen door de vele wijze vrouwelijke en mannelijke pioniers die mij zijn voorgegaan en waar ik nog steeds van mag leren, en door de prachtige mensen met wie ik mag samenleven en werken.

Paulien Assink, 21 april 2009

Voorwoord

Herma en Herman Wijffels

Anno 2009 leven we in een tijd van crisis. Daar is iedereen het wel over eens. Maar de vraag is hoe we die crisis moeten duiden. Is het iets tijdelijks, dat we kunnen repareren om daarna op de oude voet verder te gaan? Of is er iets fundamenteels aan de hand? Wij denken dat het vooral een overgang is naar een nieuwe fase in het menselijk bewustzijn en in de manier waarop we in het leven staan. Het nieuwe bewustzijn is mede ontstaan door de maatschappelijke ontwikkelingen in de vorige fase, de industriële tijd. De basis daarvoor is gelegd in de Verlichting en met name door het supertrio Descartes, Newton en Darwin. Descartes vestigde via zijn 'ik denk dus ik ben' de mens in zijn hoofd, in pure rationaliteit. Newton ontwikkelde het specialisatiebeginsel, de focus op deelgebieden, alsmede de notie dat materie en ook mensen alleen in beweging komen door externe impulsen. Aan dat laatste idee hebben we het ontstaan van bonussen te danken. Darwin interpreteerde het leven als een strijdmodel, waarin de sterkste overleeft. Dat idee kreeg zijn vertaling in concurrentie als kern van ons economisch bestel. Vanuit die uitgangspunten hebben we in het Westen een maatschappij gecreëerd waarin op grond van rationele (deel)modellen in onderlinge competitie het onderste uit de kan wordt gehaald door organisaties en individuen, zonder veel acht te slaan op de gevolgen voor het geheel.

De verhouding tussen mannen en vrouwen stond vanaf het ontstaan van deze cultuur ook geheel in het teken van deze maatschappelijke situatie. Men zou kunnen spreken van een dominante masculiene cultuur, waarin vrouwen vooral rollen op de achtergrond kregen toebedeeld. Het is bijvoorbeeld ook aardig terug te vinden in de huwelijksmoraal zoals die naar voren komt in liedboeken uit de Nederlandse gouden eeuw. Een goed huwelijk, dat wil zeggen een goede partij trouwen, brengt je verder in het leven. Gelukkig maar dat er daarnaast ook schitterende liefdesverzen zijn van Hooft en Huygens; de liefde telde maatschappelijk niet mee, maar was in andere domeinen nooit ver weg. In de loop van de vorige eeuw en met name in de jaren zestig, begonnen vrouwen zich te bevrijden uit dit model waarin de verantwoordelijkheid voor het maatschappelijk gebeuren voor-

al in handen was van de man. Ze maakten zich daarbij ook los van slachtoferschap. Sommige vrouwen gingen vol mee in het masculiene strijdmodel, andere brachten langzaam maar zeker het intuïtieve, verbinding en de kracht van de liefde met zich mee de bedrijven en instellingen in. Soms werden daardoor dezelfde kwaliteiten wakker in de mannen met wie ze samenwerkten. Waar dat onvoldoende lukte, kregen we met verschijnselen te maken als *burn-out*, vooral bij jonge, enthousiaste meiden.

Intussen is duidelijk geworden wat zich al langer aankondigde: het industriële maatschappijmodel is in de laatste fase van zijn levenscyclus gekomen. Het levert in veel opzichten niet meer wat we in deze tijd willen, economisch noch sociaal en al helemaal niet ecologisch. De bestaande cultuur, onze huidige manier van leven, doet een overmatig en dus onhoudbaar beroep op het draagvermogen van de aarde. De huidige crisis in zijn verschillende verschijningsvormen is daarom een oproep om een nieuwe fase in de maatschappelijke ontwikkeling vorm te geven, gebaseerd op nieuwe inzichten en uitgangspunten. We moeten een nieuwe manier van leven, van produceren en consumeren, kortom een nieuwe cultuur, ontwikkelen. Een cultuur waarin hoofd en hart met elkaar verbonden kunnen zijn; waarin deelbenaderingen worden gezien in het kader van het geheel; waarin mensen intern gemotiveerd en bepaald kunnen zijn; waarin het samenwerken aan grote doelen in evolutionair perspectief een vooraanstaande plaats inneemt.

In zo'n cultuur bestaat een ander evenwicht tussen het masculiene en het feminiene en de daarmee verbonden waarden. De samenwerking tussen het mannelijke en het vrouwelijke is de belangrijkste creatieve kracht in het leven. Niet verwonderlijk dus, zelfs onontbeerlijk, dat in tijden van grote verandering ook de aard en vorm van die samenwerking evolueert. In ons persoonlijk leven hebben wij de kracht ervan en de eraan verbonden vreugde in veel opzichten mogen beleven, zoals in onze voortgaande dialoog over wat via literatuur in de wereld komt en wat via de maatschappelijke ontwikkeling. Maar ook in onze persoonlijke ontwikkeling, die we ieder op eigen wijze vorm en inhoud gaven, maar wel via intensieve interactie. En zelfs in het oplossen van een ernstige leiderschapscrisis bij de Wereldbank.

De tekenen van een veranderende cultuur zijn al langer zichtbaar. Er is ook samenhang in te zien. Het verschijnen van het rapport van de Club van Rome, waarin voor het eerst op de grenzen van de groei werd gewezen, viel niet toevallig samen met de massale terugkeer van vrouwen in het domein waarin verantwoordelijkheid wordt gedragen. De eenheid van al wat is,

drong door in het bewustzijn van steeds meer mensen, evenals de noodzaak om een eind te maken aan uitsluiting van wezenlijke facetten van het mens-zijn, zoals lichamelijke, vrouwelijke, lotsverbondenheid en kwetsbaarheid. Zo ontstaat er geleidelijk een nieuw wereldbeeld, waarin de kwaliteit van de verbindingen tussen mensen onderling en tussen mensen en de aarde centraal komt te staan.

Hoe dit alles in concrete situaties vorm kan krijgen, is het onderwerp van de zoektocht waaraan meer en meer mensen deelnemen, en waarin pioniers als Paulien Assink vooroplopen. Zij maakt in dit boek een verkenningreis naar nieuwe mogelijkheden van mannelijke en vrouwelijke kwaliteiten, die in een nieuw samenspel leiden tot meer duurzaamheid en een evenwichtiger verdeling van wat de aarde ons aan mogelijkheden, bronnen en kansen biedt.

Het boek ademt het constante besef van eenheidsbewustzijn, waarbij alles steeds met alles verbonden is en in elk deeltje het geheel en in het geheel elk deeltje zichtbaar is.

Ze beschrijft in dit boek herkenbare oude patronen, waarin zowel mannen als vrouwen verstrikt kunnen raken. Maar vooral geeft zij inzicht in de mogelijkheid die iedere mens heeft om het mannelijke en vrouwelijke in zichzelf beter met elkaar in balans te brengen en daardoor meer betekenis en inhoud te geven aan het bestaan.

Het boek draagt daarmee bij aan de wijze waarop we kunnen komen tot meer evenwichtig en duurzaam leiderschap vanuit het samenspel van het mannelijke en vrouwelijke in onszelf. Ze laat heel praktisch zien hoe deze samenwerking uiteindelijk zal leiden tot meer eenheidsbewustzijn, dat tot uitdrukking komt in authentiek en duurzaam leiderschap.

Mooi en noodzakelijk is de veelbesproken samenhang tussen de externe ontwikkelingen in de wereld en het maken van eigen keuzes, die ieder van ons elk moment kan en heeft te maken. De eigen verantwoordelijkheid om met elkaar te creëren wat goed en nodig is, staat hierdoor centraal en dit zet aan tot denken. Maar daar blijft het niet bij. In het boek wordt diepgaande ervaringswijsheid gecombineerd met praktische handreikingen om meer bewust en evenwichtig te handelen in de dagelijkse praktijk.

We kunnen dit boek dan ook van harte aanbevelen!

Herma en Herman Wijffels
Maarn, december 2008

Inleiding

De wereld staat voor allerlei uitdagingen. De totale rijkdom is enorm toegenomen en we profiteren van technologische wonderen. Toch leven miljarden mensen in armoede, is het droevig gesteld met het milieu en voelen we ons zelfs in welvarende landen onzeker over de toekomst. Er is een ander soort leiderschap nodig om deze problemen te verhelpen – we moeten de dingen zien zoals ze zijn en problemen holistisch oplossen.¹

– Zijne Heiligheid de Dalai Lama

We leven in een kritieke periode in de evolutie van de mensheid. Meer en meer worden we ons bewust van de onderlinge afhankelijkheid en de kwetsbaarheid van de menselijke en ecosystemen waarin we overleven en leven. Alle grote problemen waar de mensheid op dit moment mee worstelt, overschrijden de grenzen van de afzonderlijke landen en raken het grotere geheel. We kunnen ons eigen overleven en het vieren van het leven niet langer los zien van het welzijn van de hele mensheid en de gezondheid van onze planeet.

We zijn geneigd om met onze vinger te wijzen naar een aantal 'leiders' die er een potje van hebben gemaakt. Maar dat zou veel te simpel zijn. Er is veel meer aan de hand. Het lijkt alsof een oude manier van denken, weten en handelen aan het afsterven is. Het lijkt alsof we hardhandig gedwongen worden om als mensheid iets nieuws te leren en ons diep van binnen iets te herinneren dat we vergeten waren.

Tegen dit decor van 'schuivende panelen' en grote uitdagingen is een leider opgestaan die heel veel mensen, oud en jong, man en vrouw, blank en zwart, rijk en arm, laat zien dat er veel meer mogelijk is dan we tot nu toe dachten. Ondanks de wereldwijde crisis waarin we verwickeld zijn geraakt, lijkt er weer hoop te ontstaan op een toekomst die kansen biedt om het fundamenteel anders, evenwichtiger en beter aan te pakken. Het is tot de verbazing en aangename verrassing van velen mogelijk gebleken dat een ogenschijnlijk 'gewone jongen', die niet uit de oude blanke en rijke elite afkomstig is en die een radicaal andere aanpak voorstaat dan wat we tot nog toe gezien hebben, een van de machtigste posities in de wereld inneemt. Wat gebeurt hier? Wat zegt dit ons? Een volk krijgt de leider waar het aan

toe is, wordt gezegd. Wat zegt het gegeven dat deze leider gekozen is over het soort leiderschap waar we naar verlangen en waar een groeiende groep mensen klaarblijkelijk aan toe lijkt te zijn? Barack Obama weerspiegelt volgens mij een aantal kwaliteiten in zijn leiderschap die veel zeggen over de volgende stap die we als mensheid verlangen te gaan maken in onze ontwikkeling. In dit licht kan de huidige crisis ons helpen om onszelf te ontdoen van alles waar we vanaf willen. Barack betekent in de oude soeficultuur 'de gezegende', in de betekenis van de mens die het licht in zich draagt en in staat is om deze kracht in aardse vormen te gieten. We hebben deze mogelijkheid allemaal in ons.

Het mannelijke in beweging

Het is inmiddels voor velen duidelijk geworden dat het oude cowboyachtige en macholeiderschap zijn langste tijd heeft gehad. We zijn steeds voorzichtiger geworden om blindelings te vertrouwen op die éne grote, sterke, zelfverzekerde mannelijke leider, of een kleine politieke kliek, die ons gaat redden van de vermeende ondergang.

In het nieuwe mannelijke leiderschap zetten leiders hun visie, moed, daadkracht en beschermende kwaliteiten in voor het grotere geheel. We zijn in contact met de droom die we hier en nu willen manifesteren, maar dat doen we met respect voor de natuurlijke omgeving die ons omringt. Velen van ons hebben onze ziel verkocht aan de duivel door het snelle geld te willen verdienen zonder na te denken over de consequenties van ons handelen voor anderen en het grotere geheel. Die tijden zijn nu voorbij.

We zien in Obama een man met een glasheldere visie, die hij in eenvoudige en zeer rake bewoordingen aan ons uit weet te leggen. Hij heeft de moed om aan te geven dat hij niet perfect is, maar wel aanspreekbaar op waar hij voor staat. Hier spreekt een mens die tot in zijn tenen bevlogen is door wat hij in de wereld wil gaan manifesteren. En vanaf het moment dat hij president geworden is, zien we aan zijn daden dat het niet alleen mooie woorden zijn. Er waait duidelijk een andere wind in Amerika en die is overal in de wereld voelbaar.

Het vrouwelijke in beweging

Het nieuwe vrouwelijke leiderschap kun je herkennen aan de ruimte en liefde die het geeft aan de groei en bloei van iedere mens. We laten ons meer leiden door wat ons hart en onze ziel ons ingeven. We zijn daardoor

in staat om verbinding te maken met elkaar en duurzame relaties aan te gaan waarin er ook nog een toekomst is voor onze kinderen. Onze vrouwelijke kant wil de condities creëren waaronder alle mensen, niet alleen de sterke jongens, zich kunnen ontwikkelen en het beste van zichzelf geven in de samenwerking. De opgaven waar Amerika, en de mensheid, voor staat, zijn zo complex en omvangrijk dat we afhankelijk zijn van het vermogen om bruggen te slaan tussen mensen en de potentie van ieder aan te kunnen boren.

Obama geeft luid en duidelijk aan dat hij niet in de hoek terecht wil komen van de sterke held die het wel eens even zal gaan fixen. Hij wil bijdragen aan een menswaardiger samenleving, waarin er meer respect is voor de eigenheid en rechten van iedere mens en meer gebruik wordt gemaakt van alle mogelijkheden die er in vele mensen huizen. Het gegeven dat zoveel mensen hierdoor geraakt worden, zegt veel over waar we node aan toe zijn. We realiseren ons steeds meer dat diep van binnen ieder van ons, vrouwen én mannen, de mogelijkheid en verantwoordelijkheid hebben om het vrouwelijke principe zelf dichterbij te brengen door de wijze waarop we leren toegang te krijgen tot alle potentieel dat we in ons hebben.

Authentiek leiderschap

Become who you are born to be.

– *Uit de film The Lord of the Rings*

Tijdens een van zijn beste speeches praat Obama over de 106 jaar oude mevrouw Ann Nixon-Cooper uit Atlanta, een dochter van slaven. Zij leefde in een tijd 'that we were told that we can't', maar zij weet als geen ander dat het wel mogelijk is. Ze staat symbool voor een innerlijke kracht die in ons huist en daarmee een vermogen dat er veel meer mogelijk is dan we meestal geloven.

Obama doet zeer bewust en actief aanspraak op deze potentie die in ieder van ons huist. Hij daagt ons uit om te vertrouwen op ons eigen vermogen om weer leiderschap te nemen over een toekomst waarin we ons thuis kunnen voelen.

Meer dan ooit is het bewust gebruik van deze scheppingskracht die iedere mens heeft, bepalend voor hoe onze gezamenlijke toekomst eruit zal zien. De kwantumsprong die we als mensheid aan het maken zijn, is de geboorte van de *homo authenticus*, ofwel de mens die in verbinding is met

haar ware aard, het 'authentieke zelf', en daardoor het beste van zichzelf kan geven om bij te dragen aan een betere toekomst. Maar hoe leggen we de verbinding met deze authentieke kern? Hoe sluiten we aan bij de mogelijkheden die we al van nature in ons hebben? Welke kwaliteiten zijn wenselijk om meer authentiek en verantwoord leiderschap te kunnen ontwikkelen?

Samenspel

We staan voor de uitdaging om het volledige potentieel dat in ons huist weer te leren gebruiken. In dit boek wil ik laten zien dat we daarvoor op een nieuwe manier moeten leren omgaan met onze mannelijke en vrouwelijke kant. V/m-leiderschap is voor mij de levenskunst waarbij we een verbinding maken tussen het beste dat het vrouwelijke en het mannelijke principe ons te bieden hebben. Beide universele polen zijn belangrijk voor onze innerlijke vrede en ons geluk, maar ook voor een evenwichtige ontwikkeling van het leiderschap van organisaties en uiteindelijk een menswaardig bestaan op onze planeet.

Als mensen in staat zijn om dit meest dichtbij verschil in zichzelf beter te leren kennen, herwaarderen en met elkaar in evenwicht te brengen, kan er een fundament van vertrouwen ontstaan om alle andere schijnbare tegenstellingen tussen mensen te overbruggen. We hoeven daar niet zo heel veel voor te *doen*. Eerder kunnen we beter leren kijken en luisteren naar wat er al aanwezig is in onszelf en de wereld maar nog niet zichtbaar, voelbaar en hoorbaar is geworden. Het grote geheim is wellicht dat 'alles er al is', dat we al 'authentiek' zijn zonder het bewust te weten. Dat leiderschap eerder het weghalen van rookgordijnen en barrières betekent, waardoor wijzelf en de mensen met wie we samenwerken weer toegang krijgen tot en durven te vertrouwen op onze natuurlijke kwaliteiten en authentieke kern. Dan hebben we Obama, met alle respect voor wie hij is, niet meer nodig en zijn we zelf in staat om ongekende prestaties te leveren en daarbij beter gebruik te maken van de kracht en pracht van onze verschillen.

In dit boek wil ik laten zien wat de oude mannelijke en vrouwelijke patronen zijn waarin met name de huidige generatie leidinggevend nog gevangen zit. Ik beschrijf de aanwezigheid en komst van het nieuwe mannelijke en vrouwelijke leiderschap dat steeds sneller in ons en om ons heen aan het ontluiken is. Het is geen idealisme maar een keiharde noodzaak om samen te werken aan een veiligere, duurzamere en menswaardige wereld. En hopelijk laat dit boek zien dat het niet alleen zwaar hoeft te zijn of veel

moeite of middelen van ons hoeft te kosten, maar veel eerder dat het ook licht kan zijn, liefdevol en speelser. Het is tijd voor *samenspel*.

Inhoud

In hoofdstuk 1 ga ik op zoek naar de twee dynamische polen in ons leven: het universeel mannelijke en het vrouwelijke. Ik onderscheid vijf fasen in het denken over mannelijk en vrouwelijk leiderschap. We zien dat er een disbalans ontstaan is door de huidige eenzijdig mannelijke en westerse manier van leidinggeven. Zonder de herkenning, waardering en verdere ontwikkeling van het nieuwe vrouwelijke en mannelijke principe in ons gaan we het niet redden.

In hoofdstuk 2 tot en met 5 werk ik beide polen verder uit door de verschillen te benoemen tussen het oude en nieuwe mannelijke en vrouwelijke leiderschap. Ik doe dit aan de hand van acht vervormingen die de huidige disbalans in organisaties en de wereld bepalen en twaalf leiderschapskwaliteiten die in samenspel de voedingsbodem vormen voor meer authentiek en verantwoord leiderschap in organisaties en de wereld. In hoofdstuk 2 beschrijf ik dat we in staat zijn om moeitelozer te *manifesteren* door het samenspel van duurzaam ondernemerschap en co-creatie. In hoofdstuk 3 ga ik dieper in op het belang van liefde in leiderschap door het samenspel van moed en compassie. In hoofdstuk 4 laat ik zien dat er meer wijsheid kan ontstaan door het samenspel van heldere visie en intuïtie. En in hoofdstuk 5 verhaal ik over eenheidsbewustzijn door het samenspel van het volgen van je roeping en hogere dienstbaarheid.

In hoofdstuk 6 kun je via een zelfdiagnose ontdekken waar je nog gevangen zit in de oude mannelijke en vrouwelijke patronen in leiderschap en in welke mate je een aantal belangrijke kwaliteiten voor het nieuwe mannelijke en vrouwelijke leiderschap al ontwikkeld hebt. Ook is er een zelfdiagnose voor de mate waarin je in samenspel komt tot meer *authentiek leiderschap*.

In hoofdstuk 7 tot en met 10 wordt een keur aan beproefde mogelijkheden beschreven om het nieuwe vrouwelijke en mannelijke leiderschap beter te leren kennen en toe te passen. Hoe ziet een viertal wegen naar authentiek leiderschap eruit vanuit het samenspel van het mannelijke en vrouwelijke in onszelf? Wat zijn eenvoudige en praktisch bruikbare wegen om meer volledig en evenwichtig gebruik te maken van ons volle potentieel en daarbij tezelfdertijd zoveel mogelijk te genieten van het leven?

Hoofdstuk 11 gaat over nieuwe mogelijkheden van samenwerking in dialoog, cirkels en leiderschapscommunities. Hoe werken we zodanig samen

dat zowel de uniciteit van ieder van ons als de rijkdom van het verschil optimaal tot hun recht kunnen komen en we ons volledige scheppende potentieel gebruiken?

In hoofdstuk 12 schets ik de overgang van de oude piramidale organisaties naar de nieuwe netwerkorganisaties. Mannen en vrouwen zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor het creëren van een leiderschapscultuur en toekomst waarin mensen ongeacht sekse, kleur en afkomst ten volle tot hun recht komen en die bijdragen aan het verantwoord omgaan met die éne aarde.

In hoofdstuk 13 beschrijf ik de bijzondere tijdgeest waarin we nu leven en het ontstaan van een kritische massa pioniers die het nieuwe leider-

schap in de wereld al aan het realiseren zijn. Hoe kunnen we de krachten van onze en de komende generatie leiders bundelen om op tijd een doorbraak te creëren in het bewustzijn van de mensheid? Hoe kunnen wij een bijdrage leveren op wereldniveau?

Ik eindig met een bijzondere ervaring die ik onlangs had in Auroville, Zuid-India.

Omdat ik een vrouw ben, gebruik ik in dit boek waar mogelijk de zij-vorm. Het boeit me als ik merk hoe makkelijk ik telkens weer verval in de ons aller vertrouwde hij-vorm. Juist dit automatische denken is iets dat ik in dit boek ter sprake wil brengen.

Ontluiken

De aarde wacht, zij lijkt verstild
 maar onder haar sluier
 is alles in beweging
 om straks tot wasdom te komen

En ik?
 Ik wacht ook en voel de onrust
 het ongeduld, het niet weten
 Net als de aarde, weet ik
 dat mijn tijd nadert
 en ook ik tot wasdom kom